

Azt a kérdést, hogy az elsőbírósági ítélettől járó illetéket bélyegjegyekben kell-e leróni, vagy pedig kiszabás alapján készpénzben kell-e fizetni, csak az elsőbírósági határozat meghozatalakor fennállott viszonyok figyelembevételével kell és szabad eldönteni. (8531/1929. P. — 1930. I. 22.) A felterjesztett vonatkozó bírósági iratok, de a kiszabás alapjául szolgáló lelet szerint is az az első bírósági ítélet, amelynek bélyeghiánya miatt a kiszabás alapjául szolgáló lelet felvételével, az elsőbírósági ítélet meghozatalakor K. 25,000.000.- értékű ingatlan iránt indított perben hozott. Az ilyen értékű perben hozott ítéletek után pedig az 1914. évi XLIII. t.-c. 15. §-a és az ennek helyébe lépett későbbi intézkedések alapján az ítéleti illetéket mindenkor kiszabás alapján készpénzben kellett és kell ma is fizetni. A készpénzben fizetendő ítéleti illetékért azonban törvényes rendelkezés szerint a perben eljáró ügyvédek sem felelősség, sem kezesség nem terheli. Az a panaszolt határozatban említett körülmény, hogy a fellebbezési bíróság ítéletének indoklásában a perérték 5,000.000 koronában van kitéve, az ítéleti illetéknek a panaszostól való követelhetősége azért sem adhat jogcímet, mert a perértéknek a fellebbezési bíróság ítéletében a keresetben kitévezett értéktől eltérő meghatározása egyébként az 1914. évi XLIII. t.-c. 67. §-ának első bekezdésében foglalt rendelkezésekre tekintettel sem hathat vissza az elsőbírósági ítélet után járó illeték lerovási módjára, és pedig annál kevésbbé, mert a dolog természeténél fogva is azt a kérdést, hogy az elsőbírósági ítélettől járó illetéket bélyegjegyekkel kell-e leróni, vagy pedig kiszabás alapján készpénzben kell-e fizetni, csak az elsőbírósági határozat meghozatalakor fennállott viszonyok figyelembevételével kell és szabad eldönteni. E tekintetben tehát netán később beállott változás visszahatólag figyelembe nem vehető. Az ilyen változás, megfelelő törvényes rendelkezés hiányában, különösen nem szolgálhat alapul arra, hogy a kiszabás alapján készpénzben fizetendő ítéleti illeték helyett az ítéleti illetéknek bélyegjegyekkel való utólagos lerovása legyen követelhető.

Az egyességi kísérletre idézés folytán létrejött egyességről felvett jegyzőkönyv nem tárgyalási jegyzőkönyv. (5639/1928. P. — 1930. II. 25.) A Pp. 139. §-a alapján egyességi kísérletre idézés iránt előterjesztett kérelem folytán létrejött egyességről felvett jegyzőkönyv az 1914. XLIII. t.-c. 1. §. (1) bekezdése b) pontjában említett jegyzőkönyvnek minősül és a 68.600/1924. sz. P. M. rendelet 35. §-a 2. pontjában meghatározott illeték alá esik, mert az ily jegyzőkönyv nem tekinthető az idézett §. (1) bekezdése a) pontjában említett tárgyalási jegyzőkönyvnek, minthogy az egyességet a Pp. értelmében vett tárgyalás nem előzi meg, minélfogva a jegyzőkönyv sem tüntethet fel tárgyalási anyagot.

Telki szolgálomak megszerzése után nem ingatlan vagyonátruházási illeték, hanem az Ill. Díj. 88. t. A. bb) pontjában megállapított illeték fizetendő. (M. kir. közigazgatási bíróság 15.081/1929. P.) A ki-